

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania)
la 29 noiembrie 2016 – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin**

(Cauza C-619/16)

(2017/C 038/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sebastian W. Kreuziger

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora, la încetarea raportului de muncă, nu ia naștere dreptul la o indemnizație financiară, atunci când lucrătorul nu a introdus nicio cerere de acordare a concediului anual plătit, în pofida posibilității de a introduce o astfel de cerere?
- 2) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora recunoașterea dreptului unui lucrător la o indemnizație financiară la încetarea raporturilor de muncă presupune ca lucrătorul să nu fi putut să își exercite dreptul la concediu anual plătit înainte de încetarea raportului de muncă, din motive independente de voința sa?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-620/16)

(2017/C 038/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania a încălcat dispozițiile Deciziei 2014/699/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 4 alineatul (3) TUE prin faptul că a votat, în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF împotriva poziției adoptate în decizia menționată și și-a manifestat în mod public dezacordul atât cu privire la acea poziție, cât și în legătură cu modul de exercitare a dreptului de vot de către Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în decizia respectivă;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele argumente:

Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), în care este membră și Uniunea Europeană, pe lângă cele 26 de state membre, administrează Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF).